

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 175 (5849) 1 жніўня 1937 г., нядзеля ЦЕНА 10 КАП.

АНТЫВАЕННЫ ДЗЕНЬ

Ніколі не забуду рабочыя і сяляне 1 жніўня 1914 года. У гэты дзень 23 гады таму назаўважылася сусветная вайна. Мільёны рабочых і сялян былі кінуты на палі баёў дзеля прыбытку фінансавых тэўз.

Сотні тысяч калек, мільёны разбураных сем'яў, мільёны асрабелых дзяцей, галаднае і бяспраўнае жыццё для ўсіх працоўных капіталістычных краін, — вось што дала вайна рабочым і сялянам.

Капіталісты атрымалі велізарныя багатствы. Жудасная эксплуатацыя, спекуляцыя на пастах даў капіталістам у час вайны нечуванна скандальныя прыбыткі. Фінансавыя тэўзы куняліся ў росквіце. Для капіталістаў вайна гэта — прыбытак.

Варас зноў буржуазія рыхтуе па да сусветнай вайны. Яна хоча заганіць у крывы рэвалюцыйных рабочых і сялян, падняўшых сідзі пратэсту супраць фашызма, ідэі і бяспраўсці. Яна хоча вырашыць у часе вайны тыя велізарныя ўнутраныя эканамічныя супярэчнасці, якія раздзіраюць капіталістычны свет.

Хто-ж з'яўляецца арганізатарам сучаснай вайны?

«Вось, — таварыш таварыш Сталін у гутарцы з п-ам Рой Гарвард, — па мойму, два атакі ваеннай небяспекі. Першы атака знаходзіцца на Далёкім Усходзе, у зоне Японіі. Я маю на ўвазе неаднаразова заявы японскіх ваенных з пэрагамі на адрасе іных зямляў. Другі атака знаходзіцца ў зоне Германіі. Пажэка сказаць, які атака з'яўляецца найбольш пагражаючай, але абодва яны існуюць і дзейнічаюць».

Усё сучасная гісторыя развіцця міжнародных адносін поўнастваржае гэтыя ўказанні таварыша Сталіна. Фашызм і вайна ўсё гэта існуюць у напрамку разважвання вайны.

Да гэтага часу намагаюцца фашызм білі скажэннямі на Пірэнейскім паўвостраве. Германскія і італьянскія фашызмы прабуюць задушыць свабодны іспанскі народ, які падняў зброю супраць гвалтава іспанскіх фашыстаў — генерала Франка. Другі год іспанскі народ змагаецца супраць фашызма. Іспанскія рабочыя і сяляне на чале з комуністычнай партыяй і сцягамі на чале з Ітэраем паспяхова змагаюцца супраць іспанскіх фашыстаў. Бай пад Гвадалахарай, на рэчцы Харама і пад Мадрыдам паказалі што іспанскі народ мае ўсе магчымасці, каб разграміць ворага. У дзень, калі рабочыя і сяляне ўсёго свету адзначаюць галаву крывавай бойкі, працоўныя БССР шліць сваё брацтвае прывітанне свабоднаму іспанскаму народу і вераць, што перамога яго пад фашызмам невядае.

Іль год японскі імперыялізм гаспадарыць у Манчжурый, абручыць задушыць і палітарэвалюцыю сабе кітайскі народ. Кітайскі народ, тэўзы расстраляў, — вось зброю, якую японцы навазьяць парадка ў Манчжурый. Але распе незалежнае кітайскага народу супраць японскіх захватчыкаў. На чале руху за азідны антыімперыялістычны фронт стаіць комуністычная партыя Кітая, якая беззаставешна змагаецца за ітэрае кітайскага народу. І зараз, калі японскі імперыялізм нацяў новую вайну ў Кітаі з мэтай захваціць паўночных рэаёнаў, па ўсім Кітаю пракацілася хваля абурэння. Кітайскі народ патрабуе ад арміі ванкіскага ўрада заць паручы апар Імперыялістам Японіі. Няма сумнення ў тым, што японскі імперыялізм на гэты раз сустраўцца з гурнай сілай кітайскага народу, які павіна на выніку, што нікі заговор і разлік на мірнае ўладжанне канфлікту з японскімі захватчыкамі не маюць таго па-дэ, пакуль народ не пакажа сваёй сілы, сваёй здольнасці абудыць захватчыкаў.

Вайна, якую вядуць германскія і італьянскія імперыялісты ў Іспаніі супраць свабоднага народу Іспаніі, вайна, якую Японія вядзе ў Кітаі, даўнейшыя спробы германскага фашызма разважыць Чэхаславакію, далучыць да сабе Аўстрыю, захапіць англійскія калоніі і адразаць у сваю карысць частку Францыі. — з'яўляюцца толькі састаўнымі часткамі валаката пана вайны, галаўная мяжа якая — захоп і развал БССР. Японскі імперыя-

лізм актыўна рыхтуецца да гэтай вайны, будуючы аэрадромы, пашыняючы дарогі і чыгуны ў Манчжурый, паводлячы сцяга пабудаванні да самых граніц Савецкага Саюза. Германскія і польскія імперыялісты прабуюць умяшчыць у свой блок суседнія краіны, каб на іх тэрыторыях пракаціць стратэгічны шлях да граніц БССР.

Уся гісторыя свету вучыць нас таму, што перад вайной краіны — арганізатары вайны засяляюць да сваіх праціўнікаў велізарныя арміі шпіёнаў, школьнікаў, дыверсантаў і тэарыстаў. Імяна зараз гэта дзясныя арміі выключна выкара.

На тэрыторыі БССР контрразведка ідзе самых матэрыя сваіх агеаў, неадзінадушныя саветы ід і саветы народ. Унутры БССР яна апраецца на трацістаў, бухарынаў, нацыянал-фашыстаў і контррэвалюцыйныя партыі, разгромаючы саветскі народ. Уся гэта агітатэа буды, разгалужана і знішчаюча нашым ваякім і магутным саветскім народам, зараз знайшла падтрыманне сабе ў замежных контрразведках.

Адуваючы зварынуны явішчыш да саветскага народу, трацісцкія, з'яўляюцца, бухарынскія і нацыянал-фашысцкія школьнікі, дыверсантаў, шпіёны і тэарысты, якія прыкрыліся партыйным білетам, імкнуцца палітарэвалюцыю магутнасці БССР, слявіць сваёй канчатковай мэтай знішчэнне дзяржавы пралетарыята і аднаўленне ў БССР улады капітала.

Полуца бану трацістаў, з'яўляюцца, бухарынскія, выдзяляюць — гэтыя агеаў і японска-германскія і польскія фашызма — тэра ворага і выкарачваюць, каб расстраляць паны паўночнай вайны, арганізуючы фашызма. Ітэрае свабоднага народу БССР, ітэрае ітэрае, які куд сваё шчасце, крок за крокам стваряе велічны будынак комунізма, патрабуюць ад кожнага комуніста выкарачвання яго элементарных абавязкаў і святаго даўгу перад народам — багатаства грамадзя ворагаў, японска-германскіх і польскіх шпіёнаў, школьнікаў і дыверсантаў. Асабліва велізарна адказнасць перад працоўнымі БССР у чале КП(б)Б, працуючым на граніцы БССР з капіталістычным светам. Агераць сваяшчыню саветскаму зямлю, трымаць граніцы БССР на момант замку, выкарачваюць у масах працоўных БССР янаўсё супраць ворагаў народу, абудыць іх умненне разважвання германска-японскіх і польскіх шпіёнаў і грамадзян іх, які паскучны з'яўляюцца, як шабёны сабак — галаўная задача членаў комуністычнай партыі Беларусі.

«Вопытаў многіх год даказана — гаворыць тав. Дзімітраў, — што нікі ўгаворы не здымны сніпчы фашызмскіх палітарэвалюцыю вайны. Для іх абудыцца ёсць толькі адзіны дзейсны сродак — гэта аб'яднаная пясняныя барацьба народных мас супраць фашызма ў асобных краінах і ў міжнародным маштабе. Толькі адзіная дзейная міжнародная пралетарыята, агрутаваная вакол сабе ўсе працоўныя слай, усе пратрэсаныя дэмакратычныя элементы, ўсіх сапраўдных прыхільнікаў муро, здольны абудыць расквашыцца фашызмскіх нагалоў і пахаваць назаўсёды іх разбойніцкія планы».

БССР — бацькашчына працоўных усяго свету. Для рабочых і сялян свету БССР — маяк, які паказвае шлях да перамогі. Сталінская Канстытуцыя, якая паказала пачатак новай эры ў развіцці дэмакратыі ў сусветнай гісторыі і адкрыла новую стаянку ў будаўніцтве сацыялізму ў БССР, з'яўляецца аркам спадка, наступнае якому ідуць рэвалюцыйныя рабочыя ўсіх краін.

Няхай ворагі запамінаюць, што ў нашата народа ёсць што абавяць, што ў саветскага народа ёсць Чырвоная Армія, якая ідуць ў грамадзянскай вайне паказала, на што здольны народ, які абараняе сваю свабоду. Саветскі народ любіць сваю армію, умюаўвае яе, асанамае яе новай тэхнікай.

Чырвоная Армія міралюбіва. Але яна з'яўляецца грознай сілай, сакрутаючы і знішчаючы сілы для ўсіх, хто напярэць напасці на БССР.

АБ ПАЛЕПШАННІ ДЗЯРЖАУНАГА СОЦЫЯЛНАГА СТРАХАВАННЯ ДЛЯ СЛУЖАЧЫХ

Совет Народных Камісарыяў Саюза ССР заперыў паставу Усеаюнага Цэнтральнага Савета Прафесіянальных Саюзаў аб палітарэвалюцыі дзяржаўнага сацыяльнага страхавання для служачых.

Згодна гэтай паставы, на служачых пашыраецца пенсійнае забяспечанне на старасці на агульных асновах з рабочымі. Гэта адносіцца да служачых, сніпчыныя работу пасля 1 жніўня 1937 года ці працягваючых працаваць.

Пенсіі на інваліднасці і на прычыме страты кармільна служачым і іх сем'ям, назначаюцца пасля 1 жніўня 1937 года,

вышлючыцца ў размерак, устаноўленых для рабочых адназначных галін гаспадаркі.

Дапамогі па часовай непрацаздольнасці служачым і рабочым усіх зварышчых, кааператывных і грамадскіх прамысловых прадпрыемстваў і ўстаноў вышлючыцца з 1 жніўня 1937 года на тых-жа паставах, як рабочым прамысловых прадпрыемстваў.

Устаноўленыя раней для служачых абмежаваныя размерак дапамогі па часовай непрацаздольнасці — скасоўваюцца (БЕЛТА).

АБ ПАРАДКУ ВЫЛІЧННЯ ДАПАМОГІ ПА ЧАСОВАЙ НЕПРАЦАЗДОЛЬНАСЦІ

Совет Народных Камісарыяў Саюза ССР заперыў паставу Усеаюнага Цэнтральнага Савета Прафесіянальных Саюзаў аб парадку вылічэння дапамогі па часовай непрацаздольнасці. Паводле гэтай паставы, пры вылічэнні рабочым і служачым дапамогі па часовай непрацаздольнасці

з'яўляюцца ўсе віды заробатнай платы (на якую налічыцца страхавы ўносы, апрача аплаты за звышнорміныя работы, за сумашчальнасць і ўскага ролу вышлат адначасовага характару).

Гэта паставу ўводзіцца ў дзейнасць з 1 жніўня 1937 г. (БЕЛТА).

ЧЫГУНАЧНІКІ ВІТАЮЦЬ ПРАВАДЫРА НАРОДАУ ТАВАРЫША СТАЛІНА

30 ліпеня ў Цэнтральным парку культуры і адначынку імя Горькага на ўрачыстым сходзе маскоўскіх чыгуначнікаў з велізарным удзелам прывітанне правадыра і арганізатара перамог сацыялізма таварышу Сталіну.

Было сапраўды хваляючае відзішча, калі ў адным парыве смела і горда ўскалыхнулася мора рол 20 тысяч галасуочных за прывітанне таму, хто патхніў на слаўны перамогі чыгуначнікаў — таварышу Сталіну.

У гэтым парыве ачуваўся багэраць і радасць свята і ў той-жа час умюаўваецца ў далейшай перамозе і гатуаўнасць на барацьбу за перамаганне ўсіхкіх труднаснаў і недахопаў у рабоце чыгуначнага кансера, жданне перамагчы ўсіхкіх выкара японска-німецкіх, трацісцка-бухарынскіх шпіёнаў і школьнікаў.

Толькі што замалюва хваля грамадзян аваяні ў самым Залённым тэатры, як зараз-жа

ўзімаліся грамады апладзіменты, прывітаньне волькім роднаму Сталіну па ўсёму парку, па ўсёму ўзбярэжжы Масквы-раі, да ўсіх алясах, дзе прысутнічала да 200 тысяч чыгуначнікаў, рабочых Масквы і іхніх сем'яў.

Гэтая-ж хваля перакоўвалася адначасова ў Сакольніцкі парк, дзе прысутнічала да 60 тысяч чалавек.

У той-жа час па радыё агалашалася прывітанне па ўсёй неабсяжнай, вялікай саветскай чыгуначнай дзяржаве.

Усюды — на Крайнім Паўночы ў Архангельску, на Усходзе ў Комсомольску, Хабаровску, у далёкай Сірыяні Азіі — у Сталінабадзе, Ташкенце, на заходняй граніцы ў Менску, у Тбілісі, Кіеве, Харкаве, Ленінградзе — усюды — адначасова — 6,5 мільяда чыгуначнікаў і іх сем'яў маманстравалі сваю згутаўненнасць і адначасна партыі Леніна — Сталіна і бязмежную любоў да свайго роднага таварыша Сталіна.

ПРЫВІТАННЕ ТАВАРЫШУ СТАЛІНУ УРАЧЫСТАГА СХОДА 20 ТЫСЯЧ ЧЫГУНАЧНІКАУ І ЦЭНТРАЛЬНЫМ ПАРКУ КУЛЬТУРЫ І АДПАЧЫНКУ 30 ЛІПЕНЯ 1937 Г.

Драгі, родны наш Іосіф Вісарыявічы! Два гады назад на прыёме работніку чыгуначнага транспарту кіраўнікамі партыі і ўрада прагучалі Вашы прывітаньскія словы аб значэнні чыгуначнага транспарту, аб вялікіх гонары для кожнага працава на транспарце.

Сёння, калі мы сабраліся святкаваць Усеаюнага дзень чыгуначнага транспарту, перад вачыма ўстае хваляючая сусцяра ў Крамлі з родным і вялікім Сталіным. Ніколі не забудуцца Вашы словы, тая высока апынка і пахвала, якую Вы даў чыгуначнікам за іх першыя перамогі.

Вы саграўлі любоўю сваёй сэрца мільёны чыгуначнікаў, патхнілі яе на новыя перамогі, зацікавілі энтузіязмам усіх работнікаў, на якіх-бы вялікімі ці «малым» пасту яны ні знаходзіліся.

Каждка поўнасна выкарач наша паучыць да Вас — роднага і вялікага Сталіна, клопаты і ўвагу якому мы ачуваць і ачуваем штодзёна. Вама ўвага акрылае нас, узбярэжжа сталінскай неахаченнасці і настойлівасці ў дасягненні пастаўленых перад чыгуначным транспартам задач, выкарачваючы ворагаў — трацістаў, бухарынскіх, японска-німецкіх шпіёнаў.

Кожны з нас уяўляе сабе тое, што ўстапоўленае ўрадам год назад свята чыгуначнікаў трэба было заслужыць ратучай барацьбой за ўзым транспарту, пад кіраўніцтвам Вапата славнага саратніка Лазара Майсеевіча Кагановіча.

Мы рады павесіць Вас, што далейшыя поспехі транспарту выкарачэнне і неахаченнасце плана паграўкі, згутаўненнасць усіх чыгуначнікаў, росе стаханавуаў-кравасоўнаў — з'яўляюцца рэзультатам сталінскай метадаў кіраўніцтва, штодзёнага выкарачвання Вашых указанняў.

Полыя ворагі, трацісцкія-бухарынскія немысць, шпіёныскае адроздзе, якое прадало сваё фашызму, хацелі паларваць работу чыгуначнага транспарту, паларваць міруду працу працоўных нашай вялікай рэз'ямы. Агітныя ворагі хацелі назывць фашызма ярына на свабодны саветскі народ, адабраць у яго вялікія заваяванні сацыялізма.

Не вышлі! Не вышлі таму, што на чале нашатага народу, на чале комуністычнай партыі стаіць непахісны Сталін. Сваіх геніяльным розумам, ланіскай пралараванасцю і мурасцю геніяльнага паларвавага рэвалюцыяны Вы забяспечылі нашай краіне перамогу над усімі ворагамі, не-

бывалы росквіт вялікай рэз'ямы.

Дэмакратыі рэвалюцыяны пад Вашым ланіскай кіраўніцтвам ішоў, ідзе і будзе ішоў наперад да ішчы больш шчаслівага жыцця, да комунізма. Пролетарская дыктатура развее ўпрах апынція ратгы трацісцка-бухарынскія шпіёныскай гіілі.

Вялікія справы нашай партыі, людзей найай раздзім выкарачваюць паучыць асаблівай гордасці за нашу Саветскую краіну, за сілу і веліч сталінскага генаі. Калыкі сапраўды гераічных, гістарычнага значэння хваляючых падзей прайшоў на нашых вачах толькі за апошні год!

Прынята Сталінская Канстытуцыя — вялікая хартыя перамог сацыялізма. Прыняты новы выбарчы закон, які замапоўвае сапраўды саветскі, сацыялістычны дэмакратызм. Важнейшыя галіны прамысловасці датарыірова выкарачвалі, другі пяцігадовы план. Лепшыя сыны народу, слаўная плеяда горахкіх сталінскіх сокалаў сваімі поўваімі ўзавалічылі славу нашай рэз'ямы.

Ітэраўчыныя ратэні лятаўскага Пелума ІІК ВКП(б), Вашы мудры даякты і заключнае слова на гэтым Пленуме ўскальхнулі ўсю краіну, ўскальхнулі нас, чыгуначнікаў, навучылі нас, як захаваць заваяванні сацыялізма, упераскім Саветскую краіну ад капіталістычных дэрапейнікаў і поўных нахонаў аваярага фашызма.

Чыгуначнай арміі даявоўляся і ішчы даявоўляцца перамагчы пмаг перамог, ліквітаваць буйныя недахопы ў рабоце, выкарачваюць прывычкі с'ярага кансерватызма, праязідысма і, як паказваў вопыт гэтага года, чыгуначнікам даявоўляся і даявоўляцца за ішчы большай даявоўляцца напорастасцю выкарачваюць ворагаў народу, японска-німецкіх, права-трацісцкіх шпіёнаў і школьнікаў.

Чыгуначнікам трэба лепш рыхтавацца да нахылоўчых зымі. Мінудла зыма была цяжкай не толькі па кліматычных умовах, але і з-за драўняй паўрыхтоўкі да яе.

У нас не мала ішчы астаючых уастанкаў, якія тармозыць паспяхова паларваўчытоўку да зымі. Дурна прадуоць аэаычы, астаюць вагоныя участкі, неааавалычюа ішчы работы па рамонтну пляху. Нярэдка зрываецца рух паларваў па трафіку. Не ліквітаваны поўнасна вчугі аваяры і крушчэння. Не стаў ішчы ўзроўню і пасажырскай рух.

Сабраўшыся сёння на ўрачыстае па-

сэджанне, прысвечанае Дню чыгуначнікаў, мы даем слова Вам, драгі і родны наш Іосіф Вісарыявічы, абіцаем перад усімі краінай уацяца з позыі большыаўчых аэнергіі, сталінскай настойнасна за выкарачвання Вашых указанняў ад ператварэнні транспарту ў чотка працуючы, атажаны канверс і ліквітаваны буйныя недахопы, якія ёсць ішчы ў нашай рабоце. Мы з гонарам выкарачваем дзяржаўны план паграўкі. Сваёчасова перавяем багаты ўрадак. Забяспечым паспяхова работу ў нахылоўчых зымі. Будзем не пакладоўчы рук змагацца за баянасны рух паларваў, за культуру і баяварышню работу.

Мы імяняся заўсёды памятаць аб капіталістычным акружанні, нястома ваяі барацьбу з баклантаўнасна, разваідзайствам, недасціпнаванасцю, мы клічым да канца выкарачваюць ворагаў народу ў нахылоўчых зымі. Будзем не пакладоўчы рук змагацца за баянасны рух паларваў, за культуру і баяварышню работу.

Усе мы дзім справы свайго гонару свята хаваць дзяржаўную тайну, багатаства выкарачваюць шпіёнаў і дыверсантаў з усіх рол, куды-б яны ні захаваіся.

Мы абіцаем Вам, выкарачваючы партыі і ўсіх працоўных у духу самакрытыкі, забяспечыць далейшае магутнае развіццё, неадасціпнаванасцю, разваідзайствам, аднаўленне самакрытыкі на транспарце, ператварэнне яе ў дзейсны сродак умацавання дысцыпліны, барацьбы з ворагамі народу і людзьмі, якія ліюць ваду на мільны ворага.

Мы даем слова смела выкарачваюць новыя малалыя кадры, зробіць транспарт буйнай пралетарскіх кадраў, аднаўчых сваёй рэз'яме, аднаўчых справе сацыялізма, аваялоўчых большыаўчым, штодзёна пашыраць палітарэвалюцыю кожнага работніка, разваідзайства стаханавуаўска-кравасоўнаўскай руху.

Мы ўпуюем, што з такімі людзьмі, якія ёсць на нашым транспарце, з такімі кіраўніком, як Ваш бліжэйшы саратнік Лазар Майсеевіч Кагановіч, мы з гонарам і да канца выкарачваем Вашы ўказанні.

Нашай большыаўчых барацьбой і стаханавуаўска-кравасоўнаўскай работай мы ператварым транспарт у напорастасцю краінасы абароны нашай слаўнай рэз'ямы.

Мы гатовы адаць сваёй сацыялістычнай рэз'яме ўсе свае сілы, а калі трэба, то і жыццё.

Няхай жыць наш родны бацька і друг — наш вялікі Сталін!

ПРЭЗІДЫУМ СХОДА.

СТАЛІНСКІ ДЗЕНЬ ЧЫГУНАЧНІКАУ

ВЫСТУПЛЕННЕ ТАВ. Л. М. КАГАНОВІЧА

Ішчы з раныі выкарач сталіны і станцыі метро апрадуіліся ў святае абруне. зачыравалі палотнічымі лозунгаў і сцягаў, упрыгожыліся партрэтамі Леніна і Сталіна, кіраўнікоў партыі і ўрада.

Усе слай і партыі сталіны паўрыхтаваліся да даявоўчых ўшанавання работнікаў сталінскай метадаў, адначасна ўшанаваўшы другога галаўніку з даявоўчых ратэні і Крэмлём.

Аркі фарамі расквашы Цэнтральны парк культуры і адначынку імя Горькага. Тут абудыся вялікае народнае гулянье, прысвечанае Усеаюнаму дню чыгуначнага транспарту.

У алясах парку — транспаранты, якія адраўраўваюць вялікія перамогі транспарту. На вітнім месцы — арыганальнае дыяграма, дзе па раяках крывой, якая паўхільна падымаецца, рухаюцца нарав «Ф!» з чатырма таварышымі вагоны. Крывая ланарструе ўзым сярэдустванай дэмарытэ чыгунак. Ад 27,4 вагонаў у 1934 годзе таварыш маршрут чыгунака ідзе ўроду па кривоў крывой да 68,1 тыс. вагонаў у 1935 годзе і да 86,1 тыс. вагонаў у 1936 годзе. Пераможны ўзым пратраўляецца і далей. Разраўішчы контррэвалюцыйную праязідысма, багатаства выкарачваюць і выкарачваючы большыаўчых ворагаў народу, шпіёнаў і дыверсантаў — трацісцка-бухарынскіх агеаў фашызма, транспарт умюаўвае ідзе да новых сталінскіх перамог.

Велізарныя калорыя паны адраўраўвалі гістарычныя сусцяра чыгуначнікаў з таварышам Сталіным, кіраўнікамі партыі і ўрада.

Транспартнікі заслужана галаранца

лепшым, што ёсць на чыгунак — выдатныя кадры, людзкі. Партреты стаханавуаў-кравасоўнаў утвароў даявоўчых галарыяў. Тут — сотні лозунгаў. Сярод іх — Кравасо, Катіон, Кабароў — хваля завола імя Кагановіча, які ўстанавіў раякод па коўм паравозных дышпаў, Цыркуляры — машыніст даявоўчых Тбілісі, які па-май-стэрску ваячы называ, Обухаў — начальнік паравозага аддзялення Ленінскай чыгуны, які высуцны на готу пасадку з паравозных машыністаў.

У парк імя Горькага разам з тысячамі транспартнікаў Маскоўскага вула прайшлі працоўныя прадпрыемстваў сталіны, іхніх сем'яў. На пляцоўках іграюць аркестры. На аэстрах выступаюць артысты. Па ўсіх алясах панае ваясцасць.

20 тысяч чыгуначнікаў, рабочых і работніц маскоўскіх прадпрыемстваў з заахаленнем вітаюць палітарэвалюцыю на сцяне Зялёнага тэатра сталінскага наркома Л. М. Кагановіча, пад кіраўніцтвам якога транспарт лабірае ратэрачы перамогі.

Ройна ў 18 галізі намеснік наркома паларваў зносіна па палітарэвалюцыі часі тав. Вакуаін адраўрае мінгын. У прызімне схода — тт. Кагановіч, Хрушчоў, Буганш, Волькаў, намеснік наркома паларваў зносіна Сінеў, Білік, Тарпанчэў, кіруючыя работнікі НКДЗ і чыгунак Маскоўскага вула, лепшыя стаханавуаў транспарту.

Пад бурны апладзіменты ў гонары прывітанні абручана таварышам Сталіна, Малагаў, Кагановіч, Варышалаў, Калінін, Андрэаў, Мікаеў, Касіор, Чубар, Ждануў, Ежоў, Хрушчоў, Дзімітраў, Тальман і Хоае Дыас.

З незвычайнай увагай слухаюць сабраўшыся яркую, жыкую прамову таварыша Кагановіча. З краю ў край велізарнага тэатра часта праязідыцца хваля бурных апладзіментыаў. А калі тав. Кагановіч заахачывае свой даякты, доўга не сціхае бурная аваяця ў гонар вялікага машыніста дэмакратыя рэвалюцыі таварыша Сталіна.

Стройнай шарантай пад чырвонымі сцягамі ішчы разважваюцца, па велізарнай сілае Зялёнага тэатра выстрайваюцца машыністы, стралачнікі, вагоннікі, суваяісты, дыжаны, стаханавуаў заводаў і фабрык.

Ад даявоўчых чыгуначнікаў Маскоўскага вула выступае начальнік даявоўчых Маскава-Пасажырскага Ленінскай чыгуны тав. Прахарчук, які нааўчана праязідыць машыністам. Пад гарачы апладзіменты бі прывічае першыя словы любві і прывітанне таму, чыя імя з'яўляецца сіягам усіх перамог — роднаму таварышу Сталіну.

Чыгуначнікі, — гаворыць ён, — не аакаліся бабатуаімі, даўшы 30 ліпеня 1935 года ў Крамлі большыаўчых слова таварышу Сталіну. Замест 56 тыс. вагонаў

ПАРАД ГАТОУНАСЦІ ДА АБАРОНЫ РАДЗІМЫ

30 ліпеня. Газіна дзянь... Плошча імя Леніна. Сонца на некалькі мінут схавалася за хмары. Летні ветрык калыха чырвоныя палатнічкі і рознакаляровыя сляжкі фізкультурнікаў.

Насупроть Дома Урада на вышыні 3 паверхі дома — выражаны і чоткі лозунгі: «Прывітанне лепшаму другу фізкультурнікаў — таварышу Сталіну».

На чыслах парад. Старшыня ЦВБ БССР тав. Станіў аб'ядае фізкультурнікаў і вітае іх. Гроўжкі радаснымі воклічамі ў гонар любімага Сталіна адзваляюць фізкультурнікі на прытанне.

Першай праходзіць праз плошчу калона спартаспаў. Самкінутым стром ідуць лепшыя фізкультурнікі і праносяць 100 снагаў, на якіх ярка гараць словы: «БССР».

Потым праходзіць студэнтскі ордэнавога Інстытута фізкультуры БССР. Апраўтых у напінанальна каштомы, загаралых і мужных, заваяваўшых гонар выступіць перад вылікім і родным Сталіным, плошча сустракае ахладжэннямі. Студэнтаў змяняе зноўная калона школьнікаў. Іх 2 тысячы. Яны, апраўтыя ў белыя і блакітныя каштомы, з кветкамі ў руках, праносяць сваю любовь да вылікага бацькі свайго, любімага Сталіна. Над калонай узняты транспарант з імяністае дэманіста.

Праходзіць юныя спартсмены, авіямадэлісты, натуралісты, футбалісты.

Чароўна і захвалююча група охладжэння выкавае лідэры «Лявоніху». Лявоніа і арганізавана ўхадзіць яны зноў роўнямі і раўнамі з плошчы, якая пражывае іх пільна і па-бацькоўску.

З вылікімі і яркімі партрэтамі членаў Партыі НК ВКП(б) і Урада ўступае на плошчу калона фізкультурнікаў ордэнавога таварыства «Дынама». Насярод калоны рухаюцца вылікі макет ямаго пара з надзеям «Лявоніху» змяне ўсе граніцы.

Загаралыя і мускулісты ўступаюць на плошчу фізкультурнікі — байцы Чырвонай Арміі. Наперадзе яны нясуць велізарны партрэт любімага наркома, першага маршала Савецкага Саюза таварыша Варашылава.

Рагатам на плошчы ствараецца многаводны басейн. На хвалях яго плывуць лодкі-байдаркі. Гэта праходзіць фізкультурнікі таварыства «Полымя». Яны дэманструюць свае спартыўныя поспехі і гатоўнасць у любую мінуту стаць на абарону свайго бацькаўшчыны. Праходзіць парашуладзкія стралкі, узарнікі прапінаветравай і хімічнай абароны. Калону каляе танк, зроблены з кветак. Ён рухаецца павольна, пераможна.

Каля двух гадзін ішлі праз плошчу фізкультурнікі сталіны, Вінеска, Гомеля, Слуцка, Магілёва. Фізкультурнае майстэрства прамаманстравалі калоны добраахвотных спартыўных таварыстваў «Спартак», «Буравеснік», «Тэмп», «Мукамоля», «Харчавік», «Радзіма», «Лакматэў», «Пролетарская перамога».

Парад змяняюць калоны аўтамашы, якія з сэронамі хутка праходзіць праз плошчу, ведаспэцыстаў і смелых матанікстаў, якія ў канцы прамаманстравалі хуткую язду праз трамплін.

Безліч дэманістаў і плякатаў, красачыны макеты, яркія вытрымкі з Сталінскай Канстытуцыі, якія пранеслі ў гэты дзень фізкультурнікі, адлюстравалі волю і імкненне бедарускага народу. Павышэнне пільнасці, гатоўнасць гурмаць абараніць непраступнасць савецкіх рубяжоў і граніцы, зацвердзіць ворагаў народу, польскіх шпіёнаў — воль лідэраў гэтай радаснай, багвай, магутнай дэманістаў маладых патрыятаў краіны савілізма.

Радаснымі за сваю радзіму, за сваю партыю, за поспехі свайго народу радзімаўца працоўныя з парада.

П. КАВАЛЁУ.

На парадзе фізкультурнікаў у Менску. На здымку: афармленне адной з калон на тэму: «Граніца зорка ахоўваецца». Фото Ю. Седзікіна (БСФ).

УСЕСАЮЗНЫ ДЗЕНЬ ЧЫГУНАЧНАГА ТРАНСПАРТА ВЯЛІКАЯ МАСОЎКА ў МЕНСКУ

30 ліпеня чыгуначнікі менскага вузла святкавалі дзень Усесаюзнага чыгуначнага транспарту.

Каля 5 тысяч чыгуначнікаў, сабраўшыся ў парк культуры імя М. Горькага, з выключнай увагай слухалі на радзім прамову баявога наркома транспарту тав. Лазара Майсеевіча Кагановіча. Прамова транспаравалася з Масквы.

Іркая і вобразная прамова тав. Кагановіча перарывалася гучнымі воплескамі і прыкмы «ура» ў гонар прамовыраў народаў, першага мажыштына Савецкага Саюза таварыша Сталіна.

Ад імя Менскага гаркома ВКП(б) і Менгорсавета чыгуначнікаў вітаў тав. Літвін. Ён заклікаў армію чыгуначнікаў ацхо больш павысіць сваю большавіцкую пільнасць, выкароўваць ворагаў народу, мажыць поспехі перадавых людзей транспарту — крыжаванцаў.

Чыгуначнікі вітаў прастагавіч Чырвонай Арміі, ордэнавоц т. Марозаў.

Пад бурныя авашы феіх прысутных удзельнікі масоўкі паслалі прывітаньня ісьлім вылікам прадвадурч наролаў таварышу Сталіну.

У ісьліме гаворыцца: — Палыя агенты польска-намецка-японскага фашызма, трафіска-бухарысцкія бандажы, шпіённы дыверсанты рабілі гучнейшыя крыжаванцы справы, выкароўваючы загане свайго гаспадароў — затырмаць уздым транспарту. Але воля да перамогі, воля мажыльных мас чыгуначнікаў, згуртаваных вакол партыі большавікоў, — зламачь пельца.

Імя ісьліма, якая змагла-б спыніць наш рух наперад да новых поспехаў, да новых перадаў.

Абшлём Вам, таварышы Сталін, з новамі ісьліма, з новай энэргій узнісца за выкаванне выправаных ісьліма заган, да біваша новых перамаў на ўзьліме чыгуначнага транспарту, на ўзьліме ўсёй нашай народнай гаспадаркі і на ўзьліманні абароны нашай магутнай савілізцыінай бавіцьшчыны.

Нахай жыць наш роўны, вылікі і мудры наставілі, прадвадурч працоўны і прыгнаных усьто свету, першы мажыштына краіны Савітэў таварыш Сталін!

Чыгуначнікі паслалі таксама прывітаньня ісьліма ісьліма наркому тав. Л. М. Кагановічу.

10-тысячны мітынг у Гомелі

ГОМЕЛЬ. Усесаюзна дзень чыгуначнага транспарту — 30 ліпеня — чыгуначнікі Беларускай чыгуны адзначылі перавыкананнем дзяржаўнага плана нагрукі. План нагрукі вагонаў выканан на 124 проц.

У гэты дзень на ўсіх вузлах чыгуны адбыліся масоўкі і гульні. 10 тысяч чыгуначнікаў Гомеля, сабраўшыся на свайго стадыёне «Лакматэў», з велізарнай увагай слухалі трансляцыю хвалюючай прамовы свайго любімага наркома Лазара Майсеевіча Кагановіча. Удзельнікі мітынга паслалі прывітаньня тэлеграмаў свайму наркому.

Гомель. Усесаюзна дзень чыгуначнага транспарту — 30 ліпеня — чыгуначнікі Беларускай чыгуны адзначылі перавыкананнем дзяржаўнага плана нагрукі. План нагрукі вагонаў выканан на 124 проц.

У гэты дзень на ўсіх вузлах чыгуны адбыліся масоўкі і гульні. 10 тысяч чыгуначнікаў Гомеля, сабраўшыся на свайго стадыёне «Лакматэў», з велізарнай увагай слухалі трансляцыю хвалюючай прамовы свайго любімага наркома Лазара Майсеевіча Кагановіча. Удзельнікі мітынга паслалі прывітаньня тэлеграмаў свайму наркому.

СВЯТА СОВЕЦКІХ ПАТРЫЁТАЎ

К 5 гадзінам вечара на шматлікіх трыбунах стадыёна «Дынама» не асталося ўжо ні аднаго свабоднага месца. Тысячы працоўных сталіны прыйшлі на фізкультурнае свята, на свята малодасці і сілы.

Парад удзельнікоў фізкультурных выступленняў пачаўся. 1200 маладых чысчальных і радасных жанкоў і дзетуч выстрайваліся на зялёнай плошчы стадыёна. З бавіцьмі песнямі стройнымі калонамі праходзіць калона трыбуны здаровай і загаралыя пельца, — здаецца, увесь стадыён заліў бравой.

Курсанты Менскага ваеннага вучылішча наказваюць гімнастычныя практыкаванні па комплексе ГНА другой ступені.

На турніках і брусьях працуюць лепшыя гімнасты БССР.

Захвалюючы вылікаюць масавыя практыкаванні і вылікі піраміды, якія дэманстравалі 300 школьнікаў сталіны.

З абручамі, абвітымі зялёнай і чырвонымі істужкамі, выходзіць каманда фізкультурнікаў пагранічнага Слуцкага раёна. Зноў перад глядацкай публікай красачыны маладыя вольныя расіччальныя рухаў дзятка маладых ірочжых пельца.

Гомельчане адрознілі вылікаючы дэманіста. Яны наказалі ўзоры складанай зарадкі і прыгожую фінальную піраміду.

Бабруйска фізкультурнікі карматаліся заслужаным поспехам за арыганізацыю практыкаванні з бамбуковымі шматкамі і прамівамі практыкаваннямі. У канцы выступлення яны зрабілі 2 выключна яркія зьяўленьня піраміды.

На пляцоўцы наўляецца таленавіты гадзінаўцаў мастацкай самадзейнасці Хойніцкага раёна. Ён выдом не толькі ў Беларусі, а і за граніцамі. Гэты дзяткаў меў вылікі поспех у Маскве, калі выступіў у Вялікім театры перад дэлегатамі VIII Усесаюзнага З'езда Савітэў.

Пад акампанемэнт народных інструмэнтаў калектыў выкаваў на стадыёне вылікамы танцы «Лявоніху» і «Юрачку» і рад народных песень.

На стадыёне лепшыя гімнасты Магілёва. Апрача гімнастычных практыкаванняў яны паказваюць красачыну прамову, аформленую як фізкультурнае прытанне вялікаму Сталіну.

З вылікімі майстэрствам, у высокім тэмпе выканалі мастацка-рытмічную гімнастыку і фізкультурны танец 100 дзятуч Вінеска.

Неवलікая паўза. І воль пачынаецца тое, чаго з нецярпеннем чакалі ўсе сабраўшыся. Ордэнавоны Інстытут фізкультуры гаўтарыў сваю бліскучую ісьціроўку, якую паказаву 12 ліпеня ў Маскве на Краснай плошчы ў прысутнасці вялікага Сталіна, кіраўнікоў партыі і ўрада.

Ісьціроўка называецца «Граніца на замку». Фізкультурнае свята яшчэ раз прамаманстравала вялікую сілу, магутнасць, гарачы савілізм патрыятызм, якім дыша наша ісьцірава сонечная моладзь. Яна бавіцьна любіць сваю савілізцыіную радзіму, нашу партыю, вялікага Сталіна. Яна гатова ў любы момант на першама закліку савіліскага ўрада выступіць на абарону свайго радзімы і разграміць ворага, адкуль-бы ён ні з'явіўся.

Так, нашы граніцы на моцным, насьлірым замку!

Гомельчане адрознілі вылікаючы дэманіста. Яны наказалі ўзоры складанай зарадкі і прыгожую фінальную піраміду.

Бабруйска фізкультурнікі карматаліся заслужаным поспехам за арыганізацыю практыкаванні з бамбуковымі шматкамі і прамівамі практыкаваннямі. У канцы выступлення яны зрабілі 2 выключна яркія зьяўленьня піраміды.

На пляцоўцы наўляецца таленавіты гадзінаўцаў мастацкай самадзейнасці Хойніцкага раёна. Ён выдом не толькі ў Беларусі, а і за граніцамі. Гэты дзяткаў меў вылікі поспех у Маскве, калі выступіў у Вялікім театры перад дэлегатамі VIII Усесаюзнага З'езда Савітэў.

Пад акампанемэнт народных інструмэнтаў калектыў выкаваў на стадыёне вылікамы танцы «Лявоніху» і «Юрачку» і рад народных песень.

На стадыёне лепшыя гімнасты Магілёва. Апрача гімнастычных практыкаванняў яны паказваюць красачыну прамову, аформленую як фізкультурнае прытанне вялікаму Сталіну.

З вылікімі майстэрствам, у высокім тэмпе выканалі мастацка-рытмічную гімнастыку і фізкультурны танец 100 дзятуч Вінеска.

Неवलікая паўза. І воль пачынаецца тое, чаго з нецярпеннем чакалі ўсе сабраўшыся. Ордэнавоны Інстытут фізкультуры гаўтарыў сваю бліскучую ісьціроўку, якую паказаву 12 ліпеня ў Маскве на Краснай плошчы ў прысутнасці вялікага Сталіна, кіраўнікоў партыі і ўрада.

Ісьціроўка называецца «Граніца на замку». Фізкультурнае свята яшчэ раз прамаманстравала вялікую сілу, магутнасць, гарачы савілізм патрыятызм, якім дыша наша ісьцірава сонечная моладзь. Яна бавіцьна любіць сваю савілізцыіную радзіму, нашу партыю, вялікага Сталіна. Яна гатова ў любы момант на першама закліку савіліскага ўрада выступіць на абарону свайго радзімы і разграміць ворага, адкуль-бы ён ні з'явіўся.

Так, нашы граніцы на моцным, насьлірым замку!

АГРЭСІЎНЫ КУРС ЯПОНСКАЙ ЗНЕШНЯЯ ПАЛІТЫКІ

Падзеі, якія адбываюцца зараз у Паўночным Кітаі, паказваюць з усьім яснасцю, што японскія агрэсіўныя ваенныя элементы пельца і ўпарта прыводзіць сваю палітыку захаву і забавянення па частках усьто Кітая. Японская ваеншчына рашыла, што сучасны момант спрыяе для ператварэня Паўночнага Кітая ў другі Манчжэю-Іо, і прыступіла да рашэння гэтай задачы жалезам і крвавё. Гэты пельца грабеж прыкравяецца той-жа насьлірым хлусіваў і пільнай бавіцьшчэй аб імкненні Японіі да «стабілізацыі становішча ва Усходняй Азіі», бавіцьшчэй, якую мы чуюм з верасня 1931 года, калі японскія воіскі акрылі і заб'ілі ваенныя ваенныя дзяткі ў Манчжуріі.

Утварэня буйнымі сіламі, перакінутымі з Японскіх астравоў у сэрца Кітая, бамбардзіроўка Вейпін і ішых кітайскіх гарадоў суправаджаецца абнававаннем на адрасу Кітая ў нежаданні аноншыа разумець «мірныя» мэты японскай палітыкі і супрацоўнічаць з Японіяй у справе... «ісправлення камуністычнага ўтварэня на Усход».

Мэты японскіх агрэсароў вядомы ўсьліму свету: яны прапінваюць «іспіндэнт», потым пасылаюць свае воіскі пільна для навадзіння парадку і, нарэшце, зшчынаюць мірныя насельнічства, захвалюючы чужую тэрыторыю. Калі японскія дыпламаты абнававаюць другіх у «яшчырацы», гэта значыць — японская ваеншчына рухнуцца да новых захавань.

Кітайскі народ наглядна пераконаўся, што азначаюць настойлівыя патрабаванні японскай ваеншчыны, сфармуляваныя ў свой час у «строх прыніжэння Хірата», і, у прыватнасці, што азначае патрабаваць «сумеснай бавіцьшчэй з камунізмам». На прыкладзе падзеі, якія разгортваюцца ў Паўночным Кітаі, увесь свет яшчэ раз пераконаваўся, што так званыя барацьба з камунізмам на справе з'яўляецца разбавіччым захаван чужой тэрыторыі.

Хірата адле сабе дастагова якую справядлівасць ў тым, што кітайскі народ не схіліў добраахвотна падстаўляць сваю пільна над ярмо японскага імперылізма і што

запатрабуюцца новыя намаганні і спробы зламіць утворанай слай растучую і магутную волю і рашучасць кітайскага народу змагацца за сваё напінанальнае ісьціванне. Яго гата, аднак, не бавіцьшчэй. Ён захвалюе сваёй да тых пор, пакуль упадзе, што зацвердзіцца капіталістычнае дзяржаўства, і ў прыватнасці Англія, не ўдарыць пільнаю аб пельца, каб заклікаць да парадку агрэсара. З надзвычайным пільнаю і самадэманіста ён зацвердзіць, што дзяржаўства добра разумець японскую «спэцыяльную парпінна і самаабавяжаньня».

Вядомыя падставы для такога савілізцыінаў Хірата, які вільна, моцна, пелькаў ён зацвердзіць аб «спэцыяльнай традыцыінай дружбы з Англіяй» і выражае надзею на хуткі пачатак анга-японскіх перагавораў.

Выступленне Хірата на пільнагах савіліска-японскіх адносін ісьліма паказвае, што японская палітыка і ў гэтым пельцаці не падверглася ніякім змянам і што яна па-ранейшаму прыводзіць у адзавінасці з указанымі японскіх ваенных колаў і ў прыватнасці квантунскага штаба. Ішгата і нельга было чакаць, калі прывіць пад увагу тую актыўную ролю, якую Хірата адзіраў у заключэнні японска-германскай ваеннай згоды, якая з'яўляецца ў сучасны момант асновай усьлі японскай знешняй палітыкі.

Японская ваеншчына не хоча нармалізацыі савіліска-японскіх адносін і па-ранейшаму імкнецца шляхам правакацыі на савіліска-манчжурскай і мангола-манчжурскай граніцы трымаць гэтыя адносін у стане напружанасці. У той-жа час ваеншчына прабуе ашукваць японскі народ і стварыць у яго ўражанне, што сутыкненні, якія зьяўляюцца ён на граніцы, пільна з'яўляюцца рэзультатам янаясціна граніцы і нападну на японска-манчжурскія воіскі ішых награнічнікаў. Ішгата казавіць, усю хлусіваўнасць гэтых савілізцыінаў, якім мала хто можа паверыць нават у Японіі.

Па-першае, усім добра вядома, што сьцірда ўстаюўляецца і добра ахоўваецца нашымі награнічнікамі на ўсёй яе прыгале

спі граніца, якую японскі ўрад абавязан паважць, як гэтага патрабуюць нашы дагаворы з Кітаем. Іш, можа быць, японскія ваенныя думачы, што калі самае іх прывічанне ў Манчжуріі з'яўляецца парушэннем Портсмутскага дагавора, то для іх не абавязова выкананне і ішых міжнародных дагавораў?

Па-другое, савіліска ўрад неаднаразова ўказваў японскаму ўраду на сваю гатоўнасць прыступіць неадкадна да арганізацыі ўдзельніча ў ішых савіліска-манчжурскай граніцы камісіі па ўрагуяванню награнічных канфліктаў, а таксама камісіі па рэзмаркацыі граніцы.

Савіліска ўрад, натуральна, патрабуе пры гэтым, каб японскі ўрад у адзавінасці з арт. 7 Пекінскай згоды і арт. 3 Мукдэнскай згоды з Кітаем, абавязваўся наперад да ўтварэння рэзмаркацыі паважць ісьціроўку граніцы. Японскі ўрад ухваліўся ад узняцца на сабе гэтага бавіцьшчэйнага абавязанства і тым самым затырмаў стварэнне награнічных камісіі.

Зусім пільна ў сувязі з ішгатам на Амур, узніклым у рэзультаце правакацыінага абстрэлу японскімі воіскамі нашых канераў, савіліска ўрад зноў напоўніў японскаму ўраду аб нажаданасці паскарэння стварэння награнічных камісіі. Савіліска ўрад указаў, што ішгатам на Амур сведчыць аб неадкаднай неабходнасці хутчэйшай стварэння гэтых камісіі. Таму больш чым даўжэе ўражанне робіць савіліска ўрад паказвае справу такім чынам, быццам-бы японскі ўрад зацвердзіў хутчэйшай стварэннем награнічных камісіі і выпрацоўкаў ішых мер для зшчына пільнага становішча на граніцы і што гэта пільна затырмаўца на віне савіліскага ўрада. На самой справе, як мы бавіцьшчэй, становішча зусім ішгата. Не да савіліскага ўрада, а да сваіх ваенных колаў пільна ісьціраваць п. Хірата з заклікам «адкрыта і без усіхкіх агарак супрацоўнічаць у выкананні гэтай задачы дзяткі міру».

Хірата глуха гаворыць аб якіхсьлі неабходнасці, нібы паражаных законным ітэрасам японскіх рабараміслюўцаў, а таксама нафтавай і вугальнай канісіі на Савіліска часта яго выступленне пазабуўца пельца і скажае супраўдана становішча рэчаў. Савіліска ўрад, як вядома, ніколі ішгата не паршуві свайго дагавораных абавязан

ПУХАВІЦКАЯ ГАЗЕТАЙ КІРУЮЦЬ НЕПРАВЕРНЫЯ ЛЮДЗІ

Перагортваец камплекты пухавіцкай радаснай газеты «За калгасы» і з'яўляецца той цішыні і бласлоўнасці, якая мяркуючы на старонках газеты, пануе ў раёне.

Ці так спакойна на самой справе ў Пухавіччэ? Ніяк не Сігаліна, наступнаючы ў «Звязду», ды і ў рэдакцыю «За калгасы», гавораць аб тым, што ў Пухавіцкім раёне вораг арудзе актыўна.

Іадаўна органы НКВД раскрылі польскага шпіёна Фейштэа Клыса, які ў Пухавіцкай МТС прападуў школьніка-дыверсанта на выкрывіццю ворагаў народу. Па гэтай-жа прычыне знарок маршавалі с'гнала сельскароў аб ішгатам ітэрасаў і польскай разведка ў раёне арудвалі Крывенка і Вяспаляў. Газета маўчыць аб іх, не раскрывае перах чытачам іх пільна дзясіннасць, не мажыць масы на выкарчаванне засеўшых у Пухавіцкім раёне ворагаў народу, не мажыць масы на ліквідацыю вільнага школьнічца.

У чым-жа справа? Чаму газета не гаворыць пільна большавіцкім голасам аб справах раёна? Аказваецца, гэта не з'яўляецца выпадковым.

Рэдактарам газеты «За калгасы» прадуе Панкратэў. Ён бавіць песна з'яўляецца ворагамі народу Вяспалявым, Холіным, Тарасавічам, Талашам, Крывенка і ішых. Для ўсёй гэтай баны Панкратэў нават у рэдакцыі арганізаўваў пільні, якія сушавіліся дэманіста. Некаторыя з выкрывіццю ворагаў, напрыклад, Талаша і Вяспаляў, часта публікавалі на старонках газеты свае артыкулы, а Крывенка скарыстоўваў мажышчыню рэдакцыі для арудвання контррэвалюцыіных матэрыялаў, якія потым раскідаў на рэдакцыі і друкарні.

Калі Холіна выключылі з партыі, як ворага народу, Панкратэў, як бачна, даўно нічога не маючы агульнага з партыяй, абнавоўчы Холіна, завіў: «Хай ты і трафік, але пацеем дахаты і вып'ем за гэта».

Апрача Панкратэва ў рэдакцыі прадуе Вяспаляў — сні куцэца, Фрэнкель — дзятка

меламеда, Амніцкая — жанка з'яўляюцца за контррэвалюцыю. Гэта дна друкавала трафіскай «справы» ворага народу Крывенка.

Загавіччым друкарні прадуе Холіна, пільна, карчачкова разлажыўшыся элемент Смарговіч, які не раз затырмаўца мініцыяй і бавіць судзім.

Таква вільна характарыстыка работнікаў рэдакцыі, пры дапамозе якіх робіцца газета. Воль чаму ў газеце ільма бавіць тону па выкрывіццю ворагаў народу. Па гэтай-жа прычыне знарок маршавалі с'гнала сельскароў аб ішгатам ітэрасаў і польскай разведка ў раёне арудвалі Крывенка і Вяспаляў. Газета маўчыць аб іх, не раскрывае перах чытачам іх пільна дзясіннасць, не мажыць масы на выкарчаванне засеўшых у Пухавіцкім раёне ворагаў народу, не мажыць масы на ліквідацыю вільнага школьнічца.

У чым-жа справа? Чаму газета не гаворыць пільна большавіцкім голасам аб справах раёна? Аказваецца, гэта не з'яўляецца выпадковым.

Рэдактарам газеты «За калгасы» прадуе Панкратэў. Ён бавіць песна з'яўляецца ворагамі народу Вяспалявым, Холіным, Тарасавічам, Талашам, Крывенка і ішых. Для ўсёй гэтай баны Панкратэў нават у рэдакцыі арганізаўваў пільні, якія сушавіліся дэманіста. Некаторыя з выкрывіццю ворагаў, напрыклад, Талаша і Вяспаляў, часта публікавалі на старонках газеты свае артыкулы, а Крывенка скарыстоўваў мажышчыню рэдакцыі для арудвання контррэвалюцыіных матэрыялаў, якія потым раскідаў на рэдакцыі і друкарні.

Калі Холіна выключылі з партыі, як ворага народу, Панкратэў, як бачна, даўно нічога не маючы агульнага з партыяй, абнавоўчы Холіна, завіў: «Хай ты і трафік, але пацеем дахаты і вып'ем за гэта».

Апрача Панкратэва ў рэдакцыі прадуе Вяспаляў — сні куцэца, Фрэнкель — дзятка

меламеда, Амніцкая — жанка з'яўляюцца за контррэвалюцыю. Гэта дна друкавала трафіскай «справы» ворага народу Крывенка.

Загавіччым друкарні прадуе Холіна, пільна, карчачкова разлажыўшыся элемент Смарговіч, які не раз затырмаўца мініцыяй і бавіць судзім.

Таква вільна характарыстыка работнікаў рэдакцыі, пры дапамозе якіх робіцца газета. Воль чаму ў газеце ільма бавіць тону па выкрывіццю ворагаў народу. Па гэтай-жа прычыне знарок маршавалі с'гнала сельскароў аб ішгатам ітэрасаў і польскай разведка ў раёне арудвалі Крывенка і Вяспаляў. Газета маўчыць аб іх, не раскрывае перах чытачам іх пільна дзясіннасць, не мажыць масы на выкарчаванне засеўшых у Пухавіцкім раёне ворагаў народу, не мажыць масы на ліквідацыю вільнага школьнічца.

У чым-жа справа? Чаму газета не гаворыць пільна большавіцкім голасам аб справах раёна? Аказваецца, гэта не з'яўляецца выпадковым.

Рэдактарам газеты «За калгасы» прадуе Панкратэў. Ён бавіць песна з'яўляецца ворагамі народу Вяспалявым, Холіным, Тарасавічам, Талашам, Крывенка і ішых. Для ўсёй гэтай баны Панкратэў нават у рэдакцыі арганізаўваў пільні, якія сушавіліся дэманіста. Некаторыя з выкрывіццю ворагаў, напрыклад, Талаша і Вяспаляў, часта публікавалі на старонках газеты свае артыкулы, а Крывенка скарыстоўваў мажышчыню рэдакцыі для арудвання контррэвалюцыіных матэрыялаў, якія потым раскідаў на рэдакцыі і друкарні.

Калі Холіна выключылі з партыі, як ворага народу, Панкратэў, як бачна, даўно нічога не маючы агульнага з партыяй, абнавоўчы Холіна, завіў: «Хай ты і трафік, але пацеем дахаты і вып'ем за гэта».

Апрача Панкратэва ў рэдакцыі прадуе Вяспаляў — сні куцэца, Фрэнкель — дзятка

меламеда, Амніцкая — жанка з'яўляюцца за контррэвалюцыю. Гэта дна друкавала трафіскай «справы» ворага народу Крывенка.

Загавіччым друкарні прадуе Холіна, пільна, карчачкова разлажыўшыся элемент Смарговіч, які не раз затырмаўца мініцыяй і бавіць судзім.

Таква вільна характарыстыка работнікаў рэдакцыі, пры дапамозе якіх робіцца газета. Воль чаму ў газеце ільма бавіць тону па выкрывіццю ворагаў народу. Па гэтай-жа прычыне знарок маршавалі с'гнала сельскароў аб ішгатам ітэрасаў і польскай разведка ў раёне арудвалі Крывенка і Вяспаляў. Газета маўчыць аб іх, не раскрывае перах чытачам іх пільна дзясіннасць, не мажыць масы на выкарчаванне засеўшых у Пухавіцкім раёне ворагаў народу, не мажыць масы на ліквідацыю вільнага школьнічца.

У чым-жа справа? Чаму газета не гаворыць пільна большавіцкім голасам аб справах раёна? Аказваецца, гэта не з'яўляецца выпадковым.

Рэдактарам газеты «За калгасы» прадуе Панкратэў. Ён бавіць песна з'яўляецца ворагамі народу Вяспалявым, Холіным, Тарасавічам, Талашам, Крывенка і ішых. Для ўсёй гэтай баны Панкратэў нават у рэдакцыі арганізаўваў пільні, якія сушавіліся дэманіста. Некаторыя з выкрывіццю ворагаў, напрыклад, Талаша і Вяспаляў, часта публікавалі на старонках газеты свае артыкулы, а Крывенка скарыстоўваў мажышчыню рэдакцыі для арудвання контррэвалюцыіных матэрыялаў, якія потым раскідаў на рэдакцыі і друкарні.

Калі Холіна выключылі з партыі, як ворага народу, Панкратэў, як бачна, даўно нічога не маючы агульнага з партыяй, абнавоўчы Холіна, завіў: «Хай ты і трафік, але пацеем дахаты і вып'ем за гэта».

Апрача Панкратэва ў рэдакцыі прадуе Вяспаляў — сні куцэца, Фрэнкель — дзятка

меламеда, Амніцкая — жанка з'яўляюцца за контррэвалюцыю. Гэта дна друкавала трафіскай «справы» ворага народу Крывенка.

Загавіччым друкарні прадуе Холіна, пільна, карчачкова разлажыўшыся элемент Смарговіч, які не раз затырмаўца мініцыяй і бавіць судзім.

Таква вільна характарыстыка работнікаў рэдакцыі, пры дапамозе якіх робіцца газета. Воль чаму ў газеце ільма бавіць тону па выкрывіццю ворагаў народу. Па гэтай-жа прычыне знарок маршавалі с'гнала сельскароў аб ішгатам ітэрасаў і польскай разведка ў раёне арудвалі Крывенка і Вяспаляў. Газета маўчыць аб іх, не раскрывае перах чытачам іх пільна дзясіннасць, не мажыць масы на выкарчаванне засеўшых у Пухавіцкім раёне ворагаў народу, не мажыць масы на ліквідацыю вільнага школьнічца.

У чым-жа справа? Чаму газета не гаворыць пільна большавіцкім голасам аб справах раёна? Аказваецца, гэта не з'яўляецца выпадковым.

Фашызм рыхтуе вайну. Шпіёны, шкоднікі, дыверсанты — перадавы атрад падрыхтоўкі вайны. Працоўныя БССР! Бязлітасна выкарчоўвайце германа-японскіх і польскіх шпіёнаў!

МАЦНЕЕ АНТЫФАШЫСЦКІ НАРОДНЫ ФРОНТ

У міжнародны антыфашысцкі альянс уваходзіць і наш народны фронт (комуністы, сацыялісты і радыкалы) быў створан на ініцыятыву кампартыі і разграміў рэакцыю на парламенцкіх выбарах 3 мая 1936 г. Як і ў Іспаніі, кампартыя належыць засядаць аб'яднаных унітарных і рэфармісцкіх прафсаюзаў. Стварэнне народнага фронту ў Францыі таксама суправаджалася бурным ростам рабочага руху. Усеагульная канферэнцыя працаў у азіі год (са снежня 1935 па снежань 1936 г.) павялічыла лік сваіх членаў з 900 тыс. да 5 млн. чалавек. На аўтамабільных заводах Рона, дзе да чэрвеня 1936 г. з 38 тыс. рабочых у прафсаюзах знаходзілася толькі некалькі сотняў чалавек, зараз 33 тыс. членаў прафсаюзаў. За кампартыю галасавала на выбарах паўтара мільёна выбаршчыкаў і ў палату дэпутатаў прайшлі 72 камуністычныя дэпутаты, замест 10 на ранейшых выбарах. У лютым 1934 г. кампартыя налічвала 40 тыс. членаў, а ў красавіку 1937 г. — 304.916.

Як вядома, вопыт народнага фронту ў Францыі быў улічаны пэрым радам іншых краін. Пад лозунгамі адзіства разгортвалася ў Злучаных Штатах Амерыкі рух «Камітэта выбарчых прафсаюзаў». У гэтым альянсы выбарчых кампартыі і незалежных кампартыі ўсіх дэмакратычных сіл стварылі гарачы водук і расстрій планам рэакцыянераў.

Выбары ў Іспаніі таксама паказалі рост антыфашысцкага настрою ў краіне, паколькі за камуністаў, якія ваража адносна да фашызма, падава было 1.200 тыс. галасоў, супроць 650 тыс. на ранейшых выбарах. Не гледзячы на забарону ўсёй агітацыі за народны фронт, пята і ў іспанскіх арганізацыях.

За адзіны напавяляючы антыяпонскі фронт заагаворыліся паслямі германізацыі італьянскай кампартыі, якія сапраўды масавая партыя: лік яе членаў урос з 32.000 у мунт выбараў у лютым (у 1936 г.) да 91.500 у чэрвені 1937 г. Найбольшы масы працоўных Іспаніі ўсё больш арганізаваны ў Федэрацыю тат, што іспартыя вядзе іх на правільнаму шляху, што толькі народны фронт можа зацвердзіць перамогу.

Разумнае, што народны фронт на чале з камуністычнай партыяй — рашучы ўмова перамогі рэвалюцыйнай Іспаніі. — кучка трагічных агентаў гестапа шпіёнаў і дыверсантаў усёмімі спосабамі прабуе разваліць народны фронт і зрабавіць Іспанію ў калонію Гітлера ў Іспаніі. Яна вядзе яна правакандыітэную работу, яна прапаведуе прымусявую іектывізацыю сельскай гаспадаркі, рэпус палаченства. Яна — гэта групка іных зрабавіц — вядзе контрпропагандыю агітацыю супроць усеагульнай аб'яднанай стварэння магутнай нацыянальнай супроць дэспыінацыі на чале з фашызмам, маючы абароннае значэнне. Раскрываў і сакавіку 1937 г. у аляніі трагічна-фашысцкага змова і, апошні, трагічна-фашысцкі пята ў Іспаніі — гэта яўная спроба адкрыць вроты генералу Франка і яго гаспадары — яны раз перад усім светам выкарыстоўваюць як агентаў фашызма, як нейкіх ворагаў народу.

Францыя — другая краіна, дзе народны фронт перагаворыў і пераагаворыў даях фашызму, дзе, як і ў Іспаніі, на-

ЗЛАВЕСНЫ ФРОНТ*

Аднойчы, ранній вясной 1913 года, у Вене чатыры штабныя афіцеры стаялі ля дзвярэй пярэдняга пакоя, з трагічнай напружанасцю прыслухоўваючыся і чакаючы. Яны чакалі рэвалюцыйнага страшу, і, калі ён пачуўся, старшы і іх, палкоўнік, адчыніў дзверы, і ўсе, адзін за другім, увайшлі ў пакой. У кісялі ля акая ляжаў той, хто страўіў. Гэта быў, мяркуючы па мундзіру, афіцэр гаўлюнага штаба. Ля яго ног ляжаў рэвалюцыйны казіннага ўзору. Афіцэр быў мёртвы. Самагубствам ён адлічыў на год абвешчанае вайны Расіі, што было нават больш важна для аўстра-венгерскага камаўдвання.

Факт самагубства ў афіцыйных колах Цэнтральнай Еўропы сакрэтна абгаворываўся на працягу палова года. Афіцэр, які скончыў жыццё самагубствам, быў палкоўнік Радль, прыкамандзіраваны да скаротнай службы Аўстра-Венгерскай імперыі. Ён стаяў на чале контрразведкі і праду сваю рэформу. Рускі вясны аташ, палкоўнік Зубаў, на працягу палова года павінен быў пакінуць Аўстра-Венгрыю. Штабныя афіцеры зрабілі ўсё, што маглі, каб Радль зраўмеў, у якое становішча ён паставіў рэформу сваёй зрабаві. Азія і іх, вядомы страляк з мігастаў, быў вызначаны для таго, каб прыбраць з дарогі палкоўніка, калі ён зрабавіў мужнасць.

На працягу не менш чатырох год Радль сістэматычна разгаварываў Расію раз вайны тат. Ён праду пэрым планам аб'яднаў і чарыжы абароняльных злучэнняў таткіх краінаў, як Перамшыл і Кракаў. Ён стварыў выкаваў перскай тайнай паліцыі пават тых аўстра-венгерскіх агентаў, якіх ён абсабта пасылаў у Расію. Але з прычыны таго, што Радль сам прывёў у выкананне свой скаротны прагавор, яму не ўдавалася знайсці мейста апраўданнаў. Урад узяў усея мейста ўшты, каб змяніць гэты апыл.

Поўсвадомленыя асобы лічылі, што Радль загнуў, каб выратаваць сваю рэформу ад паражэння, і гэта, незалежна ад яго зрабаві, — чыстая праўда, паколькі Аўстра-Венгрыя была зусім не падрыхтаваная: ёй неабходна было выкававаць мільёны на змяненне палат, вядомых Расіі. Прыкладнікі Радль спыражылі, што вайны ніхто не чакаў і што ён прадуваў Расію толькі тае, што к моманту пачатку вайны страціць-б усякае значэнне. Іх вайны 1914 г. прымянені Радль амаль удалося стварыць яму памяць непадлучнага чалавека.

Руская армія акружыла Перамшыл, але ўзяла гэтаў крапцё таткіх пасля прапалай асады. Як мы бачым, аўстрыйскі гаўлюны штаб зрабаві за год усё, што ён мог, каб абезначыць імперыю ад зрабаві Радль.

Калі-б рускаму зааеннаму аташе не ўдалося накінуць аўстрыйскага афіцера, то атрымманне патрэбных звестак было-б даручана разведчыкам. Ён спаробався-б вядзіць спытанні і наставіць вядзіць тае, каб даведата пра ўсё, што Радль мог праваць.

У міры час шпіянаж змяняе ваяенны дзеліні, але ён больш аканомны. На ваяен разведчык з'яўляецца самай смяртэльнай зброй, азіянай старадзівой зброй, якая не страіцца сваёму значэнню.

Мы прывыклі да такага тэмпа ўдасканалення ў сучасных сроках займы, што новаўзніклыя забеспечваюць перамогу ў адным іні, разгаварыўшыся неадаточкова і ўстаўляюць і наступным баі. Аднак пры ўсім змяненні ў ваяенным майстэрстве разведчык аставаецца неўдасканаленым. Хача ўставава, якая ў сучасны момант з'яўляецца разведальным адрэлам арміі, абрава ваяенную інфармацыю з рату крыніц, але ў асноўным яна будзе сваю работу

* Урывак з кнігі Р. Роуана «Разведка і контрразведка».

на адрыве і знаходлівасці разведчыкаў і скаротных агентаў. Як ні важна добрая арганізацыя ў тыму шпіянаж, гаўлюна рату выпадае на долю самаго разведчыка. Весткі, здабываныя скаротным агентам, могуць распаўсюдзіцца ўрадам яго рэзімі ў дзесьці тысяч разоў даражэй, чым яго вага ў золале.

Навода французскіх даных азда спрытаная жанчына-разведчык у перыяд сусветнай вайны знішчыла паснацаць транспартаў і гаўльных карабляў. Такі вынік, будучы значна больш згубным, чым дзельны лубога алейнага карабля, наводаць на думку, што разведчыкі з'яўляюцца не толькі магутнай зброй, назначанай на ўсім працягу гісторыі, але і адносна недарогай зброй. Пабулаваць і спародзіць лінейны карабл і ўтрымліваць яго на працягу некалькіх год, пакуль ён не ўстае, каштуе не менш ста мільёнаў далараў, у той час, як самыя лепшыя скаротныя агенты-патрыцыі каштуюць непаўраўнальна танней. Большая частка разведчыкаў, незалежна ад неабеспечанасці сваёй работы, атрымлівае параўнальна невялікую ўзнагароду. Кожны ўрад мае ў сваім распараджэнні шматлікіх агентаў.

У міры час разведчыкі і скаротныя агенты трымаюцца зусім так, як і ў ваяен час, але з большай уважлівасцю і не сарочыцца перавага з мейста на мейста.

У гэты час разведчыкі не ставіць на карту сваё жыццё, таму што праціўнікі рэабцыя сусветны і палазарнасці насельніцтва значна аслабевы. Маскіроў разведчыкі і яго ўлоўкі значна паліжы выкрыві. Магчыма, разведчыкі, адначасова з выкананнем гэтых заданяў, атрымлівае некалькі зусім легальных, дзельных дараўчэнняў. У параўнанні з напружанасцю і небяспечнасцю, пемінуцымі ў ваяен час, такая работа з'яўляецца сапраўдным спытам для кожнага прафесіянальнага скаротнага агента.

У перыяд вайны свет падзелен пемінуцымі бар'ерамі. Перазды кантралююцца, пошта праходзіць ваяенную пэраўру, і рабона разведчыка супроцьстаўляюцца работа контрразведкі: арганізацыйнае назрэванне за разведчыкамі, пільнасць грамадзянскага пасельніцтва, што ўвогуле можа пасуджыв перапокавай у рабона самага вопытнага разведчыка.

Шкава азначыць, што са спыненнем ваяенных дзеліняў работа разведкі не спыняецца. Дзяржавы наіраўнае адна з другой з усім налям абараняемых ворагаў. Палкі скаротнай службы іны раз скаротна, але ніколі не дэмабілізуюцца. Ні па якой мірнай умова яны не распускаяцца на дамах. Версальскі дагавор нішто толькі смагаўся, аўды, зваўзвышчым нотым Германію, толькі яна абмярковаўся, а ўжо таржачуючыя саюзнікі пачалі ўважля назіраць азія за другім, пёты гэта быў азіяны спосаб замававаня за сабой ролі перамоцы.

Шпіянаж па сваёй сутнасці з'яўляецца незаконным аятам утаржання ў чужую краіну. Аднак дзяржавы, прысваіўшы сабе патрыятычную міру і парадку, выпісаны паўстраві шпіянажа. На злавесным фронце няма перамаў. Гэта азначыць, што хоп большай частка з нас жыне і працуе, выконваючы да сваёго часу, заахоўваючы пэрым правільны індывідуальны судзленасці, у палатлі вядзення наіспынальна барабца, інтрыгі, якія ўсе прымяняюць натуральнымі і ў той-жа час незаконнымі.

За чатыры мейсты да 1 сакавіка 1928 года ў Вялікабрытаніі, Францыі, Польшчы і Чэхаславакіі было прысуджана па абвінавачанні ў шпіянажы семаццацца чалавек. Тым не менш і даяер, у зындку, калі былі афіцэр-разведчыкі ці які-небудзь афіцэр запаса, які карыстаўся давер'ем разведальнага азіяста той службы, да якой ён належаў у свой час, адрывае за гранаў, яму зраз-жа даюць рад інструк-

цый. Ён атрымае пры адрыве спіс птаніцкіх на арміі або флоту (у залежнасці ад яго спецыяльнасці) наведваемых ім аземных дзяржаў; адказы на гэтыя птаніцкія павіны даць разведальнаму адрыву патрэбныя яму дадатковыя весткі. Разведальны адрыв можа потым заўважыць, што ніколі нічога падобнага не чуў, што істэрэктны былі ўручаны неафіцыйным парадкам, усё-ж ва ўсіх перахаласных і другаласных дзяржавах гэта ўвайшло ў што-дзённую практыку. Афіцэр запаса, які апраўляецца ў паларожжа, не заўсёды абавязан зейчыцца тайна. Тае, што ён робіць, не заўсёды можа быць ахарактарызавана, як адрывны дзеліні, яго работа можа ў асноўным расклясана як дадатак на пэраўру ваяеннага і марскага аташе, якія называюцца «адрывтаванымі шпіёнамі».

Не тае даўно адной еўрапейскай дзяржаве было прапанавана называць важнае марское вынаходства. За права выключонага карыстання вынаходна патрабавалі зындку суму ў мільён фунтаў стэрлінгаў. Дзяржавы зындку, якому трэба было даць гэты мільён да бюджэта, а затым зындку гэтыя грошы, выкаваўся супроць якой-ба там ні было аплаты вынаходства. Ён пільна заявіў: «Нахай купіце акая-небудзь іныя дзяржавы. Мы можам крхну пачалаваць. Нашы агенты хутка выкаваўць яго, і тады мы зможам скаротнаць яго амаль дарма». Гэты пэравак рэаліст стаяў у сучасны момант на чале аднаго з самых вядлікіх банкаў у свеце. Яго адрывны да першых зындкувай разведкі ў міры час (справа вядла да 1914 г.) дастойны быць азынчанымі.

Сучасная зындку патрабуе арганізаванай разведальнай службы і ў вышнім гэтага другога службы — контрразведкі. Кожная дзяржава, акая можа весці вайну, павіна мець разведчыкаў: каб працізейчыць таткім пачынацям сваіх суседзяў, яна таксама павіна мець добра падрыхтаваных і вопытных агентаў, зольных нейтралізаваць разведку іных дзяржаў. Разведчыкі, наіраўнае правы іныя дзяржавы, рызыкуе ў час вайны сваім жыццём, а ў міры час — выпісненнем, турэмным азынчэннем і адрываеннем, таму што ў яго няма ніякай аховы. Урад не можаць уздэляць ады ваяенных справах. Яны строга праследуюць зямельных шпіёнаў. Таму яны апраўляюць сваіх агентаў, адмаўляючыся ад іх, калі таткі трапляюць у пэяжак становішча.

З другога боку, дсна, што армейскі пі марскі штаб як у міры, так і ў ваяенны час павінен ведаць усё, аб чым можа дэдацца пра ўсіх магчымах праціўнікаў. Эксперты сьвідражыцца, што дрэпная разведка вядліка вайну: на ўсім выкаваў яна сазейчылава ўзлікненню апытай вайны. Вядома, што вядлічы настроі у гештабах Аўстра-Венгрыі і Германіі выкаваўся інфармацыя, атрымнанымі з іной і ранней вясной 1914 г. ад зрабавіцкаў шпіёнаў з рускага ваяеннага міністэрства. Па данясеннях, парскай армія была зусім дэарганізавана. Чаму-ж было не пасіянаць у дэмабілізацыю пэрым без літасці і міласэрдыя?

Усё гэта было трагічнай памылкай. Рацыя дэдава мабілізаваць армію Раненкамфа і Самонава з такой хуткасцю, што зындку сваіх саюзнікаў, і наімаккае камаўдванне з таго часу пачало лічыць, што разведальныя служба жорстка пільналася ў апынцы патэнтных сім рускіх.

Навода павеламленія разведчыкаў, Вялікабрытанія безазабейна заграза ў выратанні дзяржавы, паставіленч перад рабонам рухам і паўстаннем у Ірландыі. Але і на гэты раз не апраўдалася ханчы, здабываныя найбольш падрыхтаванай і найбольш шырокай разведальнай служба ў свеце.

ФАШЫЗМ — ГЭТА ВАЙНА

Падпальчыкі вайны ўжо даўно агаласілі сваё «права» на захоп чужых тэрыторый. Германскі фашызм разам з італьянскім фашызмам арганізавалі фашысцкі імкель у Іспаніі, смагае і ўбравае фашысцкіх імяжыкаў, акая змагаюцца супроць іспанскага народу, пасляе рэгулярную армію ў Іспанію. Германскія і італьянскія бомбардыроўшчыкі знішчылі мірнае насельніцтва Іспаніі, разбураюць іспанскія гарады і сёлы. Германскія і італьянскія флот арудуе ў іспанскіх водах. Германскія войскі замававаюцца ў Іспаніі, і Марока і ў іных афрыканскіх адрывах Іспаніі, каб тут стварыць для сябе апынныя базы будучай вайны, каб распаіць новы ачат сусветнай вайны.

Японскі імперыялізм захавляе ўсё новае і новыя тэрыторыі Кітаю, насалае там марынегачныя ўрады. Ён угрунтываўся ў Манчжурію, захавіў частку ўнутранай Манголіі, вядзе араз наступленне ў Паўночны Кітаю і падрыхтоўвае далейшую аргсію ўваж Кітаю. Заклачыла паміж Германіяй і Японіяй ваяеннае пагадненне яраў і азначыць, што фашысты абодвух краін паставілі ў перадава дна буйныя імперыялістычныя аватары, хутчымае развіццанне повай сусветнай вайны.

Германскі фашызм агаласіў праграму захоту савецкіх тэрыторый, адрывалі Украіны. Ён адкрыта прапаведуе праграму германскай гегемоніі ў Еўропе, згодна якой Германія павіна ўставаць сваё паванаванне ў прыбалтыіскіх краінах, пэраваць незалежнасці Чэхаславакію, дауць да сабе Аўстрыю, уставаць сваё маанольнае паванаванне на Балканах, стварыць праставую «сараўзінную Еўропу». Францыя па гэтай праграме павіна быць паставілена на калені, як дэрачны спалучны вораг, ад яе павінен быць адрыван рад тэрыторый.

Патрабаванне перадаць калоніі ў першую чаргу накіравана супроць Англіі. Германскі фашызм шукае саюзнікаў сярод афрыканскіх краін. Ён пайшоў на згоду з Італіяй (праўда, не зынаючы вострых італа-германскіх супрачыннасцяў), ён сумесна з японскай ваяенна-пачынаў арганізаваць новую вайну за перады свецы. Астрыя германа-японскай агоды накіравана супроць Савецкага Саюза.

Планы германскіх фашыстаў і японскіх імперыялістаў поўнасна раскляты на прапаве апытаскага трагічнасця контр-а. Прапаве, як адзначыў савецкі друк, з'явіўся ўрадам на блоку аграрараў. Германскія фашысты і іх японскія савезнікі вядуць падрыхтоўку шпіёнаў і дыверсійную работу ўнутры тых краін, супроць якіх яны рыхтуюць напад. У Савецкім Саюзе яны знайшлі апару для гатай правакандыі работы ў азіянай кучцы трагічна-буржарысцкіх і іных фашысцкіх выкаваў. Фашысцка-трагічна-буржарысцкая шпіянаў, зрабавіцкаў, таржачыстаў і дыверсантаў паступіла на службу да японскай і германскай разведкаў, на службу да імперыялістычнага блоку паліцыйскай вайны, Гэтыя фашысцкія паліцыйскія заававаўся са сваім германскім і японскім гаспадарам аб паскарэнні вайны супроць краіны перамогата сацыялізма — СССР і аб арганізаванні сусветнай вайны.

Але гора таму, хто напрабуе ашычыць свае палічныя планы панаду на Савецкі Саюз. Чырвоная Армія, акая ўбравае найбольш тэхнічна і ў ады выдатнымі карамі аднаго сымбу ў ады істэрыяльнага разліку, зголе не толькі адкажае хуткім, скаротнавым перамажым укам, але, як заявіў народны дзісар абароны першы маршал Савецкага Саюза тав. Варашчыкаў, — будзе бінх ворага на той тэрыторыі, адкуль ён прышоў.

ХРОНІКА АНТЫВАЕННАГА ДНЯ

У сувязі з міжнародным антыфашысцкім днём Жыткіцкай райком партыі выдэлюе 25 гаспаўраў з партыйнага аытыва па вычымі ў колгасе артыкулаў ранава і Замоўскага аб каварных мета-лічных работ зямельных разведкаў. (С. П.)

Робачы майстэрні НКД у Гомелі ў гонар міжнароднага антыфашысцкага дня інававаць заававанне паход ў Чонкі на шпіянаў у працівагазас. Мата паходу — праверка вяду па аваталюна працівагазас.

Л. ВАЛЫНСКІ

1-е ЖНІУНЯ

(1914—1937)

Дваццаць тры гады прайшло з таго дня, калі пачалася сусветная імперыялістычная вайна, акая пачыналася з 1914 па 1918 г.

Маласяцца было заававаць нечаканна гуды адной бядой. Урывае германскі адык у Бельгію, пераходзіць на берагі рускай вайны да Каліна, алачасовае ўзнікненне Фронту на захадзе і ўсходзе Еўропы казавіць для народных мас такой-жа неакаванасцю, як да гэта назва для жыхароў Абсііны ўрывае Італьянскі фашыстаў іх краіну, а ля іспанскага яраду год азад — фашысцкі мяжык і германа-італьянскае інтэрэсэнца.

Тайна, акая была ахутана падрыхтоўка імперыялістаў да сусветнай вайны, была абнава ўкрыта толькі пасля перамогі Італьянскай Савецкай Рэвалюцыі, калі на светлае бад вышлічыты зрубаваныя для ўсеагульнага вядення адрывныя дыпламатычныя дакументы. Усылае мяржотна заававаць механіка, учынаея ў год жрамамі імперыялістычнай адыеннай паліцыі. Біскуца падвержана аныка разбійніцкага характару сусветнай боды, дазаяна Леніным, які з першых-жа дзён заававаць пераважыць ае ў ады грамадзянскаму, зындку пазыраючы інак супроць буржуазы.

Дэвататанцаў год прайшоў з тае сканацыі першай сусветнай імперыялістычнай вайны, якую «агітпроп» буржуазы, у прадажны друк называлі «апаінай». Гэты год быў зрубаеным сярнім новых іні і інтэрвенцыі, калівалічных паходаў, аныч эканамічнай, балізатаным белям арыяна. З кожным годам усё выразней вядзіцца паргоза паўтараня новай сусветнай вайны, якая больш страпнай, пасучай алазавену ашычыць пакеты і беля.

Два гаўлюныя ачаті важнага узрыву в-

разна абазначыліся на капе земага шара: першы ачат — на Далёкім Усходзе, у зоне Японіі; другі ачат — у зоне фашысцкай Германіі.

Свет ужо палае, палашаны з розных каадоў. Цялы год абнавацца кроўю палі і горы Іспаніі, дзе разам з бядой мяжыч-ныя генералаў арудуць германскія і італьянскія фашысты. Германа-італьянскія інтэрвенцыі заававаць не толькі ў тым, каб прабаваць да рук прыроўна багаці Іспаніі і дэ калоній, жалезную, медную руду і т. д., сама гэта сыванія патрэба фашысцкіх аграрараў для дзельных зрубаўчяў, для «вядлікай вайны», якую яны намерываюцца развізаць тады, калі палічыць гата для сябе зручным. Дзя гэтай-жа мэты яна замававаюцца на Балкарскіх і Канарскіх астравах, у портах Іспаніі і Іспанскага Марока, імячучыся ўапы павой кантроль шляхі зносіна на Міжземным моры і Атлантычным акіяне. Дзя гэтай-жа мэты яны замававаюцца на Пірэнейскіх гор, рыхтуючы ўдар па Францыі, на яе паўднёва-захадную тэлу.

Іспанскі паліцый — не азіяны ваяенна-стратэгічныя плачы фашысцкіх аграрараў; пад узарам знаходзіцца незалежнасць і незалежнасць Чэхаславакіі. Астрыі, рату іных еўрапейскіх краін. Італьянскія фашысты, яны не асоўшым захопленай іні Абсііны, дзе прамаўляюць бараблх супроць прыгнятальнак паліцыйскага чыны, увайшоў у агароз з гітлераўцамі. Стварана праставуца «воьс Берліна—Рыма». У гэтым супрапавіненне аграрараў дазых не ўсё абстаціць добра. У «воьс Берліна—Рым» бель імяла трохішкі. Паміж германскімі і італьянскімі фашызмам прадаўляецца стара-бая барабца за ўлаў у днаўскіх краінах, у краінах Балканскага паўвострава.

Але адной з улобленых зброй фашысцкай

паліцыі з'яўляецца шантаж, майстэрамі акая ў адыльскавай мэры паказалі сябе кіраўнікамі фашысцкай Германіі і фашысцкай Італіі. Прадаўжачы глухую, скаротную барабцу адна супроць адной, абедзве фашысцкія дзяржавы ў поўным кантацце выступаюць перад тварам Англіі, Францыі і іных краін, прычым першую скрыпку ў гэтым кантэрае грае Германія.

Абедзве фашысцкія дзяржавы запікаўдены ў пэрыяд, у ліквідацыі тэй сістэмы безапаечнасці, што існуе ў паўднёва-ўсходняй Еўропе і на Балканах. Іх бліжэйшая мэта — дабіцца расколу Малой і Вялікай Антант. У гэтым германскаму і італьянскаму фашызму з вядлікай старпаннасцю дапамагае фашысцкая Польшча, акая таксама ўпругае ў калянію гітлераўцаў у якасці іх саюзніка другога рангу.

Падпальчыкі вайны стварылі і другую «воьс»: Берлін—Тоні. Паміж германскімі фашыстамі і японскай ваяенна-пачынаў зааваць тайны ваяенны дагавор. Ён накіраваны супроць Кітаю, Англіі, Злучаных Штатаў, Францыі, Савецкага Саюза. Японская ваяенна-пачынаў не заававаць захопамі, зрабавіць бо ў Кітаю за мейста год, па працягу акая яна вядзе рабозінную вайну супроць кітайскага народу: ады падрыхтоўвае «вядлікую вайну», акая, наводае зааваць апастала японскага імперыяліза Танака, павіна прынесці Японіі спачатку паванаванне над усёй Азіяй, а потым — над усёй светам.

Побач з пастырым ростам зрубаўчяў, з ліхараднай работай дыпламатаў, акая пільнона раз'язжаюць на сталіцах фашысцкіх дзяржаў, узрастае актывацыя генеральных штабаў і дзасягае небылага «роствіт» работа ваяенных разведкаў, акая па ўсім краінах раскляўці свае сці шпіянажа, арганізуюць тэрарыстычныя акты і дыверсіі. У палатнай краіна зямельная разведка прабуе весці сваю шпіёнажу, паліцыйную работу ў першую чаргу пры дапамозе атрыбаў руду чалавечкага, трагічна-правага мяржываў і паліцыйна, зрабавіцкаў і прадажніцкага разліку. Плянамі трагічна-правага бунтаў, выкаваўся буржарысцка-рыжарысцкіх і іных зрабавіцкаў, суд над ваяенна-фашысцкай, шпіёнскай гру-

пай тучахавіцкіх, убарываў і іны. паказалі, як наставіла і ўпарты старадкоў фашысцкія разведкі стварыць у нашай краіне свае гнэды. Праўда, бодзеснымі органамі НКВД выкававацца асыяны ваяенна-шпіёнскае яро фашысцкай разведкі. Фашысцкая разведка аказалася бтай. Але капіталістычныя акружэнне асталася, фашысцкія разведкі не склаў адрыв, яны і навады бучыць заснаваць за нас сваіх агентаў.

І

